

lægges, vilde jeg sige, at saa er det Landsinteresser. Men læg Mærke til, at det er Fynboerne, der ønsker Aarslev bevaret, og Vestjyderne, der ønsker Studsgaard bevaret, og jeg har ogsaa hørt noget om, at Vestjyderne siger, at bare de maa beholde Studsgaard, gør det ikke saa meget med de andre, medens Fynboerne siger, at bare de maa beholde Aarslev, saa gør det ikke noget med de andre.

Det tyder ikke paa, at det er Landsinteresser, der er Tale om, men derimod paa, at det er Lokalinteresser. Jeg forstaaer det meget godt, og dem respekterer jeg ogsaa, for saa godt har de Forsøgsstationer virket, at Egnene omkring dem er stærkt interesserede i deres Opretholdelse. Det skal de ikke lastes for, men de kan ikke derfor give det Udseende af, at det er Landsinteresser; det er Lokalinteresser.

Det ærede Medlem Hr. Olufson sagde, at hvis det havde være en socialdemokratisk Regering, der havde foreslaaet dette, skulde man bare have set, hvilket Hus der havde ligget. Det tror jeg ikke. Hvis den socialdemokratiske Regering havde foreslaaet Besparelser, Nedskæringer gennem samtlige Budgetter paa samme Maade, som vi har gjort, vilde der slet ikke være fremkommet nogen Indsigelse derimod. Det ærede Medlem taler om Pengeafpresning. Jeg kan ikke forstaa, at dette Ord kan anvendes i Forbindelse med et Spørgsmaal, hvor det er Staten, der betaler det hele, og det ikke er andre, der skal af med Pengene. Spørgsmaalet er jo, om der kan være Tale om, at Organisationerne har saa stor Interesse i disse Forsøgsstationer, at de vil yde Bidrag til at opretholde dem, men Ordet Pengeafpresning, der for øvrigt har en saa daarlig Klang, synes jeg ikke hører hjemme overfor Statens Planteavludvalg.

Nej det, det drejer sig om her, er, om man gennem en Optagelse af de Forhandlinger, som alle er enige om skal optages, vil sige til de lokale Organisationer, hvis Mening det er, vi skal høre — Ministeriets og Statens Planteavludvalgs Mening ligger jo tydeligt for —: Vi vedtager det modsatte af, hvad vi vedtog ved anden Behandling; og dér kan I se, hvis I ikke vil gaa med til noget, kan vi fortsætte Arbejdet — saa sker der nemlig ikke noget —, eller man vil sige: Vi fastholder vor Beslutning, men er villige til at imødekomme en Henstilling fra Landbrugsorganisationerne, naar den er fremgaaet af Forhandlinger — og saa sker det det, vi alle er enige om skulde ske. Det er egentlig de to Ting, Folketinget nu maa vælge imellem.

Sundbo: Landbrugsministeren sagde nu, at man kendte „Dana“, derfor vilde man beholde den, men man kendte ikke Redningsdamperne. Jo, jeg kan forsikre Ministeren om, at man kender Redningsdamperne udmærket, endogsaa for godt. Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse paastod, at jeg havde ikke sagt, at den Ordning, man nu vilde gennemføre, var uforvarlig. Har jeg ikke brugt Ordet, saa har jeg i Virkeligheden baade ved anden Behandling af Finansloven og nu gentagne Gange udtrykt mig saaledes, at man vil forstaa, jeg finder Ordningen uforvarlig; men hvis det ærede Medlem vil høre Ordet, kan han faa det at høre: det er i Virkeligheden en ganske uforvarlig Ordning, man her vil gennemføre. Saa af den Grund kan det ærede Medlem godt tage sit Forslag tilbage eller stemme imod det.

Men hvad er det for øvrigt for et lille Beløb, man vil spare her i en meget stor Sag? Det er 64 000 Kr. overfor Landets største Fiskerbefolkning, hvor det drejer sig om et meget kostbart Materiel, som er samlet i Esbjerg Havn og gaar paa Storfiskeri om Efteraaret. Det er ikke noget Kæmpe-spørgsmaal, vi staar overfor, i økonomisk Henseende, og det forekommer mig derfor, man her skulde se stort paa Tingene og forstaa, at man maa gøre det bedst mulige for at redde saa mange som muligt, naar de onde Tider kommer. De 64 000 Kr. kan let indvindes mange Gange i Materiel, men der kan i hvert Fald reddes saa mange Menneskeliv, at det aldeles ikke kan vurderes med det lille Beløb, der er Tale om her. Jeg vil derfor paa ny anbefale ærede Medlemmer at stemme imod det Ændringsforslag, her er stillet.

Olufson: Jeg ønsker at sige til den højtærede Landbrugsminister, at den socialdemokratiske Regering netop stillede Forslag om Nedgang paa samtlige Budgetter, men man blev hindret i Nedskæringen paa visse Budgetter af Venstre. Naar vi kommer længere hen i Finanslovdebatten, vil vi sikkert komme til et Par, hvor der ikke er Nedgang at spore; Nedgangen er kun paa Bevillinger til kulturelle og økonomiske Formaal og paa det sociale Omraade. Men jeg vil gerne spørge: Naar den højtærede Minister nu mener, at den Ordning, der skal være den fremtidige, at den ene af de to Redningsdamperne bliver flyttet fra Thyborøn ned til Esbjerg, er fuldt forsvarlig, hvorfor stillede Ministeren saa ikke tidligere Forslag om denne Ordning i Stedet for at komme med Forslag om „Dana“? For hvis den Ordning er forsvarlig nu, maa den ogsaa have været